

není vůbec ani tvrzeno, tím méně zjištěno), nemůže to nahraditi složku zákonem požadovanou, spáchání činu samého buď veřejně nebo před více lidmi. Neveřejné spáchání činu nestane se veřejným tím, že se dalším sdělováním dostane na veřejnost.

Čís. 4167.

Odvolání podané výslovně jen z nízké výměry trestu nelze později (alespoň po uplynutí lhůty ku provedení odvolání) rozšířiti na výrok o podmíněném odkladu výkonu trestu.

V opovědi odvolání z výše trestu není zahrnuto i odvolání z výroku o podmíněném odkladu výkonu trestu.

(Rozh. ze dne 16. května 1931, Zm I 1002/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Plzni ze dne 31. října 1930, pokud jde o výrok, jímž bylo odvolání veřejného obžalobce vyhověno, podmíněný odklad výkonu trestu obžalovaným odňat a trest uložen nepodmínečně, byl porušen zákon v ustanoveních § 477 tr. ř.; výrok ten se zrušuje a odvolání veřejného obžalobce se zamítá jako opožděné.

D ů v o d y :

Rozsudkem okresního soudu v Nepomuku ze dne 29. srpna 1930 byly obžalované uznány vinnými přestupkem zlomyslného poškození cizího majetku podle § 468 tr. zák. a odsouzeny podle téhož § Marie B-ová do vězení na 24 hodin a Terezie T-ová do vězení na 48 hodin, a povolen obžalovaným podmíněný odklad trestu se zkušební dobou, Marii B-ové na dobu 1 roku a Terezii T-ové na dobu 2 let. Do rozsudku toho podaly obě obžalované odvolání co do viny a trestu, a zmocněnec státního zastupitelství odvolání »do nízké výměry trestu«. Při odvolacím roku dne 31. října 1930 před krajským jako odvolacím soudem v Plzni vzala Terezie T-ová odvolání co do viny a trestu zpět, Marie B-ová navrhla změnu rozsudku první stolice, zproštění z obžaloby, po případě snížení trestu, veřejný obžalobce pak navrhl, by bylo vysloveno, že se trest ukládá nepodmínečně, jinak co do výroku o trestu vzal odvolání zpět. Rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Plzni ze dne 31. října 1930 bylo odvolání Marie B-ové jako bezdůvodné zamítnuto, odvolání veřejného obžalobce vyhověno, podmíněný odklad trestu oběma obžalovaným odňat a trest uložen nepodmínečně.

Rozsudkem odvolacího soudu, pokud jde o výrok, jímž se vyslovuje, že se podmíněný odklad trestu oběma obžalovaným odnímá a trest se ukládá nepodmínečně, byl porušen zákon. Podle § 477 první věty tr. ř. má se odvolací soud obmeziti na body rozsudku prvního soudu, proti

nimž odvolání směřuje. Odvolání zmocněnce státního zastupitelství bylo podle protokolu o hlavním přelíčení vzneseno výslovně jen co do nízké výměry trestu. Návrh státního zástupce teprve při odvolacím přelíčení podaný jest opožděný, nebylť podán ve lhůtě § 466 tr. ř. Odvolání podané výslovně jen z nízké výměry trestu nelze později (alespoň po uplynutí lhůty ku provedení odvolání) rozšířiti na výrok o podmíněném odkladu výkonu trestu. Bylo-li odvolání ohlášeno z výroku o trestu vůbec, pak ovšem zahrnuje odvolání do trestu i odvolání z výroku o podmíněném odkladu výkonu trestu, než v souzeném případě se má věc jinak; tu nebylo ohlášeno odvolání co do trestu vůbec, nýbrž jest ohlášení to omezeno na výrok o výši přiřčeného trestu, tedy na určitou, zřejmě poznačenou část výroku o trestu, která jest od druhé části výroku o trestu naprosto rozdílná; není tedy zahrnuto v ohlášení odvolání z výše trestu také i odvolání z výroku o podmíněném odkladu výkonu trestu (srov. rozh. býv. vídeň. nejv. s. úř. sb. č. 3914).

Čís. 4168.

Skutková podstata přestupku podle § 497 tr. zák. předpokládá přímý úmysl pachatelův hanobiti napadeného; k přičítání útoku na čest jiné osoby s hlediska § 497 tr. zák. zodpovědnému redaktoru periodického časopisu, v němž útok uveřejněn, nestačí nedbalost redaktorova (zaneřádání povinné péče.)

(Rozh. ze dne 16. května 1931, Zm I 216/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu trestního v Praze ze dne 27. března 1930, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti cti podle § 497 tr. zák., a rozsudkem krajského soudu trestního v Praze jako soudu odvolacího pro přestupky ze dne 10. října 1930, pokud jím bylo odvolání obžalovaného z výroku o vině zamítnuto a rozsudek prvé stolice v tomto výroku potvrzen, porušen byl zákon v ustanovení § 497 a § 7 (239) tr. zák.; rozsudky ty se v celém rozsahu zrušují a okresnímu soudu trestnímu v Praze se ukládá, by o obžalobě soukromého obžalobce znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu trestního v Praze ze dne 27. března 1930 byl obžalovaný redaktor uznán vinným, že v čísle 231 periodického tiskopisu »P. I.« ze dne 3. října 1929 učinil soukromému obžalobci v úmyslu, by ho pohanil, výčitku, že byl asi měsíc na Pankráci ve vyšetřovací vazbě, čímž spáchal přestupek podle § 497 tr. zák. V důvodech se praví, že se sice obžalovaný hájí tím, že článek s onou výčitkou ani nenapsal, ani nečetl, ani do tisku nedal, že však podle názoru soudu